

За което, по състояние, дружбата ни с един от
най-големите наши прогресивни поети - Христо Смирнен-
ски - и спомените за тази дружба, се ограничават главно
през действителните ни годни. С Смирненски бяхме съза-
урани и кадетници в основното училище - ойтати
в прогимназията в гр. Кукучи.

[illegible]

Христос и аз, както показват не мислене посред целия
крас за не добре измислен рече и не подредан почит.

Смирненски беше добър, словесен другар, никога не
чужден, беше решителен, храбър и безиздашен, с него
не говориха с физическа сила, дий беше ли работата
до дай, при в найодане и посреде натурано мнати
на биванити. Винаги се придигахме на по малу
на другарите си. Той беше жилаво, но духовит.
Удивахме ни чти поиздаване, но не беше злобен.
Обичахме го силно и тук се дружбаха му.